

СПРАВА «ПАДАГУЦ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF PADAGUTS v. UKRAINE)

(Заява № 62818/16)

Стислий виклад рішення від 27 червня 2024 року

З березня 2015 року суд неодноразово продовжував строк тримання заявника під вартою за підозрою у розбої та вбивстві, вчинених за попередньою змовою групою осіб. 23 липня 2016 року Орджонікідзевський міський суд Дніпропетровської області (далі – міський суд) за відсутності заявника та його захисника провів засідання, під час якого продовжив строк тримання заявника під вартою. Міський суд зазначив у своїй ухвалі, що заявник відмовився брати участь в засіданні у режимі відеоконференції, а його захисник не з'явився у судове засідання, хоча він був належним чином повідомлений про дату та час розгляду справи. При цьому SMS-повідомлення було доставлено захиснику заявника за три хвилини до початку судового засідання. Міський суд посилався на тяжкість пред'явлених заявнику обвинувачень, у тому числі обвинувачення у вчиненні злочині, за який передбачалося можливе обрання заявнику покарання у виді довічного позбавлення волі. Ухвала міського суду оскарженню не підлягала. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 4 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на порушення процесуальних гарантій заявника під час провадження щодо продовження строку тримання його під вартою під час досудового розслідування. Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зазначив, що з огляду на тяжкість обвинувачення, пред'явленого заявнику, органи державної влади були зобов'язані, відповідно до норм Кримінального процесуального кодексу України, надати заявнику захисника під час провадження стосовно продовження строку тримання його під вартою і, що відмова заявника взяти участь у засіданні не звільняла органи державної влади від їхніх зобов'язань. Європейський суд, з огляду на матеріали справи, зауважив, що викликає сумніви, чи забезпечив міський суд, щоб сторони провадження були належним чином повідомлені про час проведення засідання, або чи була відсутність захисника заявника у засіданні його свідомою неявкою. Європейський суд дійшов висновку, що у зв'язку з продовженням строку тримання під вартою заявнику не було забезпечено увесь обсяг процесуальних гарантій і, зокрема, його захисник був позбавлений можливості взяти участь у засіданні 23 липня 2016 року та констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;

2. Постановляє, що було порушено пункт 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з неповідомленням органами державної влади захисника заявника про засідання 23 липня 2016 року щодо продовження строку тримання заявника під вартою.